

COPLAS DE LA VIDA DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST.

Al paraís Terrenal
Nostres Pares cometeren,
Per tentació que tingueren,
Lo pecat original.
Per reparar aquell dany
Decretá Deu que vindria
La mes casta criatura
Anomenada María.

Maná Deu nostre á Gabriel
Comunicás á María
Que un Redemptor pariría
Obra de lo mateix cel.
«No tinguias ningun recel
Verge pura, inmaculada»
L'àngel li digué al instan
Al veurerla mol turbada.

En Nazareth María estava
Ab Joseph, lo seu espós,
Contanse lo mes ditchos
Per finesa tan preclara.
María se mostrá esclava
Al mandato del Señor,
Y á la ciutat de David
Doná á llum lo Redemptor.

Nat Jesus en Betteheim
De aquella Verge tan pura,
Fou la major hermosura
Criada baix en lo cel.
Al moment brillant estel
Anunciá son naixament,
Y 'ls reys magos y pastors
Lo adoran devotament.

Herodes mol indignát
Del naixament de Jesus,
Quedá turbat y confús
Sens saber lo que ordenar.
Maná despues practicar
Uns grans regoneixements,
Y sens exepció ninguna
Degollar los ignocents.

Joseph, espós de María,
Sab, per somni angelical,
Que al fill de Deu eternal
Herodes perseguiría,
Per burlar sa tiranía
A Egipte los dirijeix;
Y Herodes mort, la gent santa
Per Nazareth junt parteix.

Dotse anys Jesus sols contaba
Cuan de sos Pares perdut,
Admirá la multitud
Que en Jerusalem estava.
Ab gran acert disputaba
Entre sabis y doctores,
Deixantlos per consensuts
De sos duples y herrors.

Trenta anys Jesucrist contaba
Cuan sortí de Galilea;
Recorregué la Judea
Y á la fe la encaminaba.
Sos deixebles enviaba
A ensenyar igual doctrina,
Y cumpliren santament
Aquella misió divina.

Ab las benaventuranzas
Comensá la sua doctrina;
Dichós que en ellas se inclina
Que te vida y esperansa.
De miracles no se alcanza
A contar los molts que feu;
Perque no obrá com á home
Sino com ver fill de Deu.

Se despedeix de sa Mare
Deixantla ab pena y dolor.
¡Oh fill meu! Oh gran amor!
Qui llicencia not donare....
Si es decretat de ton Pare
Que tú hajes de patir mort
Pera redimir als homens,
Jot la dono de bon cor.

Cerca de Jerusalem
Los deixebles congregats,
Jesus les diu «fills amats»,
Escolteu ma trista veu:
A vostre Mestre veureu
Portarlo pres y lligat,
Y com lladre y mal factor
Lo veureu en creu clavat.»

Despues que los exortá
Al amor y caritat,
Entraren á la Ciutat
A la cual profetisá.
Digué «aquí no quedarà
Pedra que no sia moguda;
Perque los Rabins y Escribas
Hanla ab sa lley corrompuda.

Si al fill de David reberen
Los jueus ab pompa y honor,
Buscaren luego un traidor
Perque pendrerlo pogueren.
Los fariseus se valgueren
De Judas, deixeble seu,
El cual per trenta diners
Lo prometé al poble Hebreu.

Jesus abans pres no fos,
En proba de son amor,
Volgué deixar per recor
Son propi y verdader cos.
En casa Simon Lepros
Volgué á tots los peus rentar;
Cumplida la cerimonia
La cena feu celebrar.

Judas, declarát traidor
Entre tot lo apostolat,
Sur de allí desesperat
Per cometre sa intenció.
Jesus postrat fa oració,
Al hort de Getsemani,
Conformanse ab lo Etern Pare
Per tres voltas repelí.

La congoixa y agonía
Sanch y aigua li fan suar,
Y un ángel lo confortá
Que 'l seu Pare li envia.
Judas, ab sa companya
De soldats y demes gent,
Arribán hon está Cristo
Lo saluda falsament.

Ab mol gran hipocresía
Li diu «Deu vos guart Rabí.»
— Judas, que voleu de mí?
(Respon Jesus ab veu pia).
Y ab la major traidoria
— Besarvos vull jó, Senyor;
Y lo lligan fortament
Com si fos algun traidor.

Pres Jesucrist per los jueus
Lo presentaren á Anás;
Y com eix lo interrogás
Si era lo ver fill de Deu;
Jesus respon «Vos ho dieu.»
Luego cridá «ha blasfemat.»
Li donaren bofetada
Deixantlo mol mal tractat.

Anás pervers y malvat
Lo conduceix al vil Caifás;
Volgué eix se justificás
La mes viva santedat.
Ciego, fiero é indignat
Se esqueixá las vestiduras,
Y ab mil falsas conjeturas
Lo doná á Pons Pilat.

Pilat vehentlo innocent
A Herodes Cristo envia,
Y aquell lo desprecia
Per loco. Lo president
Pons Pilat maná al moment
Que Jesus sia assolat,
Y com rey ques titulaba
Ab espinas coronát.

No contents los fariseus
Ab lo que Cristo ha pasat,
Declaran á Pons Pilat
Lo volen clavat en creu.
Pilat diu ¡Oh poble hebreu!
Mira Jesus innocent....
Pero temp las amenazas
Y complau la ingrata gent.

Carregantli al coll la creu
Lo van á crucificar,
Y cuan no la pot portar
Lo ajuda lo Cireneu.
¡Oh cristians premediteu
Lo que nostre Redemptor
Per tots nosaltres patí
En prova de son amor ! ! ! ..

Cuan al Calvari arribaren
A aquell lloch determinát
Posarentlo estirát
A la creu, y lo clavaren.
Prest en alt la creu alsaren
Pera posarlo al forat,
Y ab lo gran cop que donaren
Quedá tot desconjuntát.

Jesus pendent de la creu
Ab dos lladres al costat
Están lo mes angustiat
Se deixá oir de sa veu:
¡Oh mon Pare y Etern Deu!
Per mitigar mon dolor,
Demano á tots perdoneu....
Jo l's perdono de bon cor.

Llavors un sayó malvat
A Longinos dirigeis,
Y lo sagrat cos fereix
De aquella inmensa bondad.
¡Oh fill meu y be sens par!
Diu sa Mare llastimosa;
Com soportar tan dolor
Ad ta mort tan afrentosa !

De tot lo llinatge humá
Deixá Maria per mare,
Y alsánt la vista al seu Pare
Digué consumát está ! ! ! ..
En eix moment espirá
Lo Redemptor de la vida,
Donantse per terminada
De David la profesia.

Al veurer eclipsar lo sol
Y el dia convertirse en nit,
Lo poble Hebreu aturdit
Quedá ab llanto y desconsol.
Tot l' univers ple de dol
Tem del cel la indignació.
Regoneixén la barbarie
Comesa en lo Redemptor.

Lo presiden Pons Pilat
Al oir la relació
Que li feu lo Centurió
Quedá del tot assombrat.
Temen será castigat
Perque ha sigut conseqüent
A la mort mes afrentosa
De Jesucrist innocent.

Tres dias tot l' univers
Estigué en espectació,
Duplan la resurrecció
Aquell poble tan pervers.
Al moment quedá sorpres
De un terremot espantós,
Y Cristo resucitá
Triunfant y victorios.

Surt Jesus del lloch intern
Lo mes resplendent y hermós
Y al cel vol pujar, goixos
De veurer son Pare etern;
Baixan antes al infern
Per traurer gloriosament
Las ánimas de aquells pares
Que moriren santament.

Los falsos Rabins creguere
Negar la resurrecció
Los soldats y Centurió
Ningun dells mentir volguere
Sino que prest convingueren
Contarho publicament
Prodigi tan admirable
Obrát per lo fill de Deu.

Los deixebles y Maria
Anaren sens dilació
A veurer si son Senyor,
Al sant sepulcre estaria;
Veuhén que la profesia
Pun per pun se ha practicat,
Cuan l' angel les manifesta,
Que habia resucitát.

Cuan los deixebles oiren
«Jesus ha resucitát,»
Los seus cors tan angustiat
Plens de goig se convertiren.
Al moment tots ells partiren
En busca de son Senyor,
Y arribán á Galilea
Trobaren lo Redemptor.

Jesus ab lo major zel
Reb sos deixebles amats,
Y 'ls diu «fills sereu cridats
Desde l' meu trono del cel;
Y aquell pecador infiel
Si se ha repenteix de cor,
Gozará de eterna gloria
Entre mos brasos de amor.»

Despues de resucitát
Estigué cuarenta dias
En la terra, aquell Mesias
Que per Deu fou enviát,
Y despues que hagué parlat
Ab molta gent, y donát
Als Apostols sants consells,
Al cel pujá ab majestát.

Tan santa Resurrecció
Fou lo miracle mes gran;
Ab ella 'l peccat de Adam
Ha lograt redempció;
Fent á tots mereixedors
De la gloria celestial
Pera semper alabats sien
Pare, Fill y Esperit-Sant.

Imp. de J. Tauló. — 1858